

Messi-varázs, argentin arany

Húsz év után ismét dél-amerikai győzelemmel ért véget a labdarúgó-világ bajnokság

• Megvédik-e címüket a franciák, sikerül-e a világsztárokkal felálló braziloknak a hatodik vb-cím, eljuthatnak-e a döntőig a németek vagy a belga aranygeneráció tagjai? Ám a világ szemében az egyik fő kérdés az volt, hogy világ bajnok lesz-e Messi, és tényleg minden idők legjobbjává válik-e. Egy hónapi futballdömping után vasárnap estig mindenre választ kaptunk.

SOMOGYI BOTOND

Messi-Mbappé párharcával, minden idők legfordulatosabb, legjobb, legdrámaibb és az egyik legtöbb gólt hozó döntőjével ért véget a katarai labdarúgó-világ bajnokság, amelyet első alkalommal rendeztek arab országban.

Álmdöntő – fogalmazhatnánk, hiszen a mezőny két legjobban játszó együttese ért fel a csúcsra. Ott pedig az nyert, amely jobban akarta a győzelmet, amely összeszedettebben játszott, jobban összpontosított, és amelynek kapujában egy igazi tizenegyeslő hálóőr állt Emiliano Martínez személyében, a pályán pedig a világ legjobb játékosa irányította az együttest. Lionel Messi végre elérte azt, amiért mindig is hajtott: Maradonához hasonlóan világ bajnoki címig vezette a válogatottat. A franciák, akiknek a döntőig több játékos is kidőlt a sorból, az utolsó mérkőzésen csupán mímelték a labdarúgást, 80 percig pályán sem voltak, az ellenfél ajándékából pedig két tizenegyeshez jutottak, Mbappé személyében pedig tartották a reményt magukban és szurkolóikban, ez azonban kevés volt ahhoz, hogy 60 év után egy csapat megvédje címét.

A kisdöntőt a csalódott csapatok játsszák egymás ellen. Ezúttal erről szó sem lehetett, hiszen mindkét bronzmeccset vívó együttes óriási eredménynek tartja az elődöntőbe jutást. A marokkóiak afrikai csapatként máris történelmet írtak, hiszen a fekete kontinensről még soha senki nem jutott világ bajnoki elődöntőbe. Talán ezért is szurkoltak sokan a marokkóiaknak, hiszen az elején rendkívül szorgalmas és szimpatikus csapat benyomását keltették. Rájuk pedig egyáltalán nem volt igaz, ami az elmúlt évtizedekben a többi afrikai csapatra: vagyis sok kiváló egyéni képességekkel rendelkező, ám a taktikai fegyelmet nélkülöző, egyénieskedő játékosokból álló együttes. Marokkó éppen annak köszönheti a legjobb négybe jutását, hogy rendkívül fegyelmetesen védekezett, az edzői utasításokat pedig

mindvégig betartotta, igazi csapatként működött. Egészen addig, amíg volt játékosa, hiszen a vb utolsó fázisához érkezve rendre elveszítette a kezdő tizenegyet, a padról beálló cserék pedig nem tudták ugyanazt a szintet tartani, mint társaik. Az igazsághoz hozzátartozik az is, hogy a keretet alkotó 26 játékosból 14 nem Afrikában született, nem ott szocia-

sóbb a marokkói csapat unszimpatikus. Ehhez még tegyük hozzá, hogy a vb-n a legsportszerűtlenebb együttes volt, ráadásul a játékosok az elődöntő és bronzmeccs alkalmával testületileg támadták a játékvezetőre, ha az számukra kedvezőtlen ítéletet hozott. Holott a bronzmeccs katarai bírója igencsak kedvezően fújt az észak-afrikai válogatottnak.

lengyeleket, akik 1974-ben és 1982-ben szereztek bronzérmet.

A világ bajnokság egészére jellemző volt, hogy nem voltak igazán kis csapatok: kivétel talán a hazai együttes jelentett, de hát a körülményeket ismerjük. Sokat fejlődtek az afrikai és ázsiai csapatok, hiszen továbbjutott a japán, a dél-koreai, valamint a ghánai és a marokkói együttes. És ha ehhez hozzávesszük azt, hogy csoportjából továbblépett az ausztrál, az amerikai és a mexikói is, akkor ne csodálkozzunk, ha a következő, 48 csapatot felvonultató vb-re nem az európaiaknak osztják vissza a legtöbb helyet a 16-ból. Nagy csalódás volt ugyanis, hogy

het, hogy egyáltalán kiharcolta a részvételt. A legundorítóbb focit talán éppen a lengyelek szolgáltatták azzal, hogy az utolsó mérkőzésükön a majdnem biztos továbbjutás tudatában egyszerűen nem akartak futballozni, várták a mérkőzés végét, és csak arra ügyeltek, hogy az argentinok minél kevesebb gólt lőjenek nekik.

Persze szokásos dolgok is történtek: az ismét szuperfavoritnak számító világranglista-vezető brazilok elszambázták a továbbjutást (több évtizedes hagyomány, hogy az aktuális világranglista-vezető elbukja a vb-t), az angolok világ bajnokságon nem tudnak kimagaslót nyújtani, sőt drámai küzdelemben estek ki, a portugálok ismét nem sikerült a nagy dobás, a belga aranygeneráció sem tudott bizonyítani, az unalomig úzótt tikitakát játszó spanyolok is korán búcsúztak (Luis Enrique meglepő válogatási elvei visszautóttak), és lassacskán az is megszokott, hogy a németek a csoportból esnek ki. Ezzel párhuzamosan az sem meglepetés, hogy a vb-meccseket követően több szövetségi kapitány is távozott a kispadról – természetesen a gyenge eredmények miatt.

A hét végén befejeződött vb után is elmondható, hogy rekordok dőltek meg: a legtöbb gól született, női játékosok mutatkoztak be, Mbappé mesterhármast lőtt a döntőben, Ronaldo ötödik vb-jén is betalált, felállította a 196-os válogatottsági világ rekordot, Angel di María az egyetlen játékos, aki olimpiai, világ bajnoki és kontinens torna döntőjében is rúgott gólt, Messi pedig... hát az ő rekordja nem is lehet felsorolni röviden.

Ami a szervezést és a körülményeket illeti, a folytonos utazással terhelt oroszországi tornához képest szinte felüldülés volt, hogy a Dohában és környékén épült stadionok között igencsak könnyű volt ingázni. Ráadásul nyelvi akadályok sem voltak, hiszen angolul szinte mindenki beszél az országban. Jellemezte a szervezetséget, hogy a túlzott légkondicionálást leszámítva a válogatottak sem panaszkodtak a körülményekre, a szállásra (a szurkolók már nem annyira), közlekedésre, edzésfeltételekre. Aki focizni érkezett Katarba, nem kellett foglalkoznia mással, csak a labdarúgással. Kérdés, hogy három és fél év múlva mit fognak majd mondani a Kanada, Egyesült Államok és Mexikó által közösen rendezendő világ bajnokság után.

Argentína győzelmével ért véget az utolsó 32 csapatos világ bajnokság. Hogy mit hoz a következő, felduzzasztott mezőnyű torna, majd négy év múlva kiderül...

▲ FORRÁS: ARGENTIN LABDARÚGÓ-SZÖVETSÉG

lizálódott, azaz elsősorban európai futballon nevelkedett, megvolt az alap, amelyre Ragregui építhetett. Valószínűleg éppen ezért váltott ki óriási érzelmeket a marokkói menetelés Európában. A vén kontinens nyugati felében élő milliós nagyságrendű marokkóiak ugyanis a kedvencek sikeres mérkőzései után rendre randalírozni kezdtek, számos belváros nyugalmát verték fel, kocsikat, kirakatokat törtek össze és gyújtottak fel, védtelen civileket és rendfenntartó erőket támadtak meg, Franciaországban halálos áldozatot is követeltek a megmozdulások. S lehet, egyesek számára így vált ké-

A kisdöntő másik csapata, a horvát sem lehet elégedetlen, hiszen a balkániak a vb előtt biztosan aláírták volna a bronzérmet. Modric és társai négy évvel ezelőtt meglepetésre a döntőig meneteltek, ám azóta a piros-fehér kockások több sztárjukat veszítették el, a csapat átalakult, részben megfátalodott, így nem sokan gondoltak arra, hogy a nagyjából 4 milliós ország válogatottja Katarban ismét történelmi sikert arat. Teljesítményükkel beírták magukat a világ bajnokságok nagyjai közé. Sikerükkel ugyanis a legalább kétszer harmadik helyért mérkőző csapatok közül beérték a

sem a belgák, sem a dánok, sem a németek vagy a nagy mellénnyel kituzott szerbek nem tudtak továbbjutni. A Lewandovskival felálló Lengyelország és a Gareth Bale-t is soraiban tudó Wales pedig örvend-